

писатели елински колонисти. Съ една дума, ако да не би биле простите ораче, които съ глъдале съ презрение на съкочуждо влияние и които съ обичале своето домашно огнище съ баснословна любовъ, то славянските племена одавна вече би изчезнале отъ лицето на земята. Освѣнь гореказанните три племена, славянете съ подпадале подъ властъта на готите, на германците, на хуните, на аварете и на маджарете, но ни единъ отъ тие народи, които съ биле скитнически, не е можълъ да основе ятко господарство и да просъществува джлго време. Келтогалската джржава е паднала подъ ударите на македонците; сарматското царство, което е било основано преди рождество христово въ днешния Россия, е било унищожено отъ готите; готското царство е било опроштенено около 400 годинъ послѣ роѓ. хр. отъ хунскиятъ царь Атила; царството на римляните е било разорено въ петътото столѣтие отъ готските и отъ германските народи; а хунската и аварската джржави съ биле разбиени отъ славянските племена, на които въ шестиятъ вѣкъ съ помогнале франгите. Послѣ това нѣкои славянски племена основали свои независими джржави. Ако нѣкои историци и да са стараятъ да ни докажатъ, че най-старите славянски джржави съ са появили въ сѣверна Европа, т. е. по брѣговете на Балтийско морѣ, и че тие джржави съ биле основани отъ венетите, отъ бодричите, отъ лютичите и отъ сжребете (лужичанете), но источниците, изъ които са извлѣкаватъ тие свѣдѣния, съ темни и приличатъ на приказница. Най-пжрвото славянско господарство, което е имало свой краль, свое господарственно управ-